

ASTROTHEOLOGIE 30.seminář ing.J.Popelky

Duch. význam kvadratury proti směru hodinových ručiček

(DTO OV-Mar.Hory 1.4.2006)

Během minulých seminářů jsme si vysvětlili duch. podstatu jednotlivých znamení, začali jsme rozebírat vztahy mezi jednotlivými znameními a vysvětlili jsme si, jaký je význam úhlu 30° ve směru hod. ručiček, proti směru hod. ručiček; úhel 60°, minule jsme si začali vysvětlovat význam úhlu 90° ve směru hod. ručiček a řekli jsme si, že úhel 90° není nic jiného než proces externalizace, což je velmi důležitá záležitost, je to proces, kdy určitá skutečnost začne vystupovat sama ze sebe směrem ven (začne sama sebe projevovat něj. viditelným způsobem), což je zvyšování blaženosti Boha.

Když jsme měli před měsícem seminář astrotheologie, další týden jsem přednášel na astrologické společnosti objasnění podstaty astrol. domů (k tomu si něco povíme přespříští seminář a v souvislosti s astrol. domy si vysvětlíme důležité skutečnosti). Když jsem potkal jednu známou, která byla na této přednášce také, tak mi připomněla, že přednáším takovým způsobem, že bych měl něco změnit, protože lidé mají ze mne strach. To asi souvisí s tím, že si lidé nedokáží představit, že když někdo přednáší, má nějaké jednoznačné pochopení a přesvědčení. Když byla tato přednáška zviditelněna na internetu (Astrology Pacific), tak se webmaster K.Tichý snažil rozvinout diskusi na toto téma a neustále se tam opakovaly hlasy lidí, že pan Popelka nás nepřesvědčil, protože je strašně rezolutní, jednoznačný, nátlakový a nikomu nepřipustí prostor. Já jsem svou povahou takový typ, že nemám rád, když někdo nadhodí téma, a dává deset možností. Já, když je něj. zajímavé téma, se chci dopracovat k nějakému jednoznačnému závěru, jednoznačnému pochopení. Tito lidé neřeší, co jim bylo řečeno, neřeší logiku věci, ale jen řeší, jak na ně působí přednášející. Já ale jiný nebudu, mám rád jednoznačnost.

Když jsme si vysvětlovali na min. semináři význam kvadratury ve směru hod. ručiček (90°), řekli jsme si, že význam tohoto úhlu nám určuje Kozoroh. Protože když je Beran něco jedinečného a specifického, tak když si dáme jeden konec úhlu do Berana, druhý konec vám řekne, jaký má tento úhel význam. Význam kvadratury ve směru hod. ručiček je totožný se znamením Kozoroha. Řekli jsme si (když jsme si vysvětlovali jednotlivá znamení), že každé jednotlivé znamení svírá tento úhel s jiným znamením. Říká nám to důležité informace.

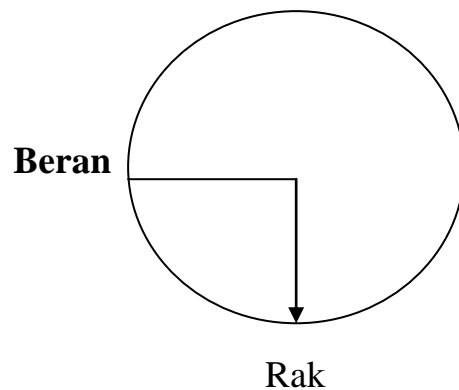
Beran – Každá živá individualita má tendenci se projevovat směrem navenek. Je to naprosto přirozená věc, že každá živá bytost se musí navenek nějakým způsobem projevit.

Býk - (projevování něj. tvořivosti – Lásky) se chce navenek (svírá 90° se zn. Vodnáře) projevit nějakou činností na myšlenkové úrovni, což souvisí s přemýšlením. Nebudu to zde všechno opakovat, můžete si to přečíst v semináři č. 29, dnes si řekneme význam kvadratury proti směru hod. ručiček.

Význam kvadratury proti směru hodinových ručiček.

Jestliže prvních 90° (ve směru hod. ručiček) nám něco říkalo o procesu zviditelňování (směrem navenek), kvadratura 90° v opačném směru nám dává opačný proces. **Kvadratura proti směru hodinových ručiček má význam Raka a víme, že Rak není nic jiného než nějaké vnitřní bytí.**

Když se podíváme na zn. Berana, tak nejenom že svírá 90° s Rakem a tím nám vysvětluje základní princip tohoto úhlu, ale když se zaměříme přímo na zn. Berana, tak tím, že svírá 90° s Rakem, nám říká důležitou věc:

Beran – Rak:

Každá živá bytost, každá individualita má v pozadí, nebo za každou individualitou se nachází nějaké vnitřní bytí. Každá individualita je v podstatě projevem se navenek určité vnitřní skutečnosti. To je velmi důležitý princip. Když jsme hovořili jsme o té nejvyšší Bytosti (Bohu), řekli jsme si, že na počátku existuje nějaké Já Jsem, živé Bytí, že toto Já Jsem je nejvnitřnější skutečnost, protože hlouběji se už nikdo nemůže dostat; když se dostanete nejhlouběji do své bytosti, narazíte na skutečnost, kterou nemůžete definovat jiným způsobem než Já Jsem. Zjistíte, že je tam Někdo živý a tento živý pouze existuje, nic jiného tam není. Teprve toto vnitřní Bytí se v určitém okamžiku začne nějakým způsobem aktivovat, což způsobuje vznik pozornosti, která neslouží k ničemu jinému než k tomu, aby Bytí sebe samo zintenzivnilo. Jestliže řekneme, že Já Jsem je Bytí, které je zatím v klidovém stavu, tak pozornost je toto Já Jsem v aktivním stavu. Co chce dělat Bytí? Bytí nechce dělat nic jiného (a Bytí je přímo Bůh) než povolávat něco v bytí. Bytí chce, ať něco je. To je jeho přirozená vlastnost. A jestliže Bytí chce, aby něco bylo, tak jakým způsobem to může udělat, pomocí čeho? Nemá jiný nástroj než pozornost. To samé platí pro každého člověka. Když existují různé skutečnosti, tak pokud na ně nezaměříte svou pozornost, nemůžou pro vás existovat. To znamená, že lidé, kteří hledají Boha, tak Boha není třeba vytvářet, On už existuje, ale nebude pro vás existovat, dokud Mu nezačnete věnovat pozornost. Teprve tím, že začnete věnovat něčemu pozornost, teprve tehdy to může vstoupit do vašeho vědomí a tím pádem to může pro vás být reálně existující skutečnost. Když se toto Já Jsem zaktivovalo, vznikla pozornost, tak čemu toto Já Jsem začalo věnovat pozornost, když nebylo nic jiného, jenom On? Sobě samému. Vysvětlovali jsme si, že toto Já Jsem se začalo jakoby zahušťovat, tím, jak se zahušťovalo, začalo jakoby vystupovat směrem ven, a paradoxně se začalo soustřeďovat, až vzniklo to, co já nazývám Kristus (tvůrčí Zdroj) a tento tvůrčí Zdroj má tři aspekty (Láska, Moudrost, Vůle) a Beran je tato Vůle nebo-li

již něco existujícího, něco, co je schopno vytvářet. Vidíme, že Individualita je důsledkem (projevením se) nějaké vnitřní skutečnosti a tato vnitřní skutečnost je naše Já Jsem. Takže proto tento úhel nám říká:

Každá existující skutečnost má ve svém nitru (pozadí) něco. A Individualita (každý máme nějakou Individualitu) má za sebou nějaké vnitřní Bytí. Z pozice od Boha to znamená, že Kristus má za sebou nějaké vnitřní Bytí a tímto vnitřním Bytím je Já Jsem.

Pokud to vztáhneme na člověka, tento úhel nám říká důležitou věc: Každý člověk má za sebou nějaké vnitřní bytí. V dnešní době tuto skutečnost lidé hodně opomíjejí. Lidé jsou jenom soustředěni na svůj povrch (svůj vnějšek) a zapomínají brát na zřetel tento princip, že za každým člověkem je vnitřní bytí. **Každý člověk má za sebou předcházející vývoj.** Nikdo z nás nezačal existovat tím, že se narodil na tuto planetu do tohoto fyzického těla. Každý člověk existoval už předtím, než se tady narodil. To znamená: Nikdo nemůže plně prožít svůj život, pokud ignoruje skutečnost, že už tady byl. Až budeme hovořit o astrologických domech, řekneme si jednu důležitou věc, co to jsou astrologické domy a proč jsou, řekneme si, že každý člověk by měl mít dva horoskopy:

Horoskop pro okamžik vašeho narození a druhý horoskop pro okamžik vašeho početí. Proč? **Protože horoskop pro okamžik početí vám dává vaši minulou inkarnaci. Kdežto horoskop pro okamžik zrození vám dává návod, jak máte fungovat, abyste se co nejlépe odpíchli od vaší minulé inkarnace a abyste během této inkarnace udělali co největší pokrok.**

Pozn. Když mi volala známá, že zjistila, kým jsem byl v minulém životě, že jsem byl nějaký kněz, tak když jsem si udělal horoskop početí, opravdu – v desátém domě, který dává postavení ve společnosti, je Sítělec, což je náboženství, filozofie a je tam Saturn. To je klasická konstelace pro kněze.

To je přesně ono. Většina lidí před tím zavírá oči. Ať se to někomu líbí či nelíbí, máme za sebou svoji osobní historii (osobní minulost). Osobní minulost sahá tisíce a miliony let zpět. Každou inkarnací (každým životem) na tuto osobní minulost přilepíme další kapitolu. Lidský život není nic jiného než postupný rozvoj (sbírání zkušeností). Tento vývoj není nikdy ukončen. Musíme se snažit pochopit naši osobní minulost, protože pokud nechápete svoji minulost, v podstatě nestojíte nohama na pevné zemi. To, že lidé ignorují nějakou historii, která je ukryta v jejich nitru, je důsledek jejich psychických nemocí a pod. potíží, protože tyto vnitřní skutečnosti jsou v nás a nechtějí být ignorovány. To nám říká, že každá živá bytost má za sebou nějaké bytí a toto bytí, protože je to v nitru, znamená to, že je to něco skrytého. Vnitřní věci jsou skryté. Jestliže za mnou někdo stojí, či něco existuje, je třeba se otočit a podívat se, co tam je. Dokud se neotočím, neuvidím to. To vám vysvětluje takové důležité věci, jako jsou pojmy – světlo a tma. To, co máme před sebou, to, co vidíme očima, je světlo. To je to, co si uvědomujeme. To, co je za mnou, co nevidím, je tma. Když budete číst knihy C.G.Junga, tak on říká, že světlo je naším vědomím a

tma symbolizuje naše nevědomí. A my se máme snažit, aby tato vnitřní skutečnost, toto nevědomí nezůstalo tmavé, ale aby do tohoto našeho nevědomí vstoupilo světlo. To je první kvadratura ve směru proti hod. ručiček:

Býk – Lev:

Čtvrté znamení proti směru hod. ručiček od Býka je Lev. Jestliže chápeme, že Býk je naše schopnost projevit lásku, tvořivost, zjednodušeně řečeno: Býk je naše schopnost pracovat, tak si musíme uvědomit tu skutečnost, že v pozadí jakéhokoli procesu projevení tvůrčí energie (tvořivosti) je Lev – zdroj tvůrčí energie. **Nikdo by nemohl pracovat, projevovat něj. vnější činnost, pokud někde v nitru nebyl ukrytý zdroj této tvůrčí energie.** Vzpomeňte si na knihu Ch. Džibrána: Prorok, kde krásně vystihnul tuto kvadraturu: **Práce není nic jiného než zviditelněná Láska. Lev je srdce, srdce je zdroj tvůrčí energie, Lásky, protože Láska = tvořivost.** Zde se dostáváme k důležitému bodu. Stav věci dnešního světa je velice neuspokojivý a to z jednoho prostého důvodu: Nikdo nepracuje a všichni kradou. Proto je bída na tomto světě. **Protože opravdu pracovat znamená splnit tuto kvadraturu. Každý pracovník si musí uvědomit, že někde uvnitř je zdroj tvůrčí energie – Lásky.** A perfektně to ve své básni říkal Chalíl Džibrán: Kdo nepracuje s Láskou, ať okamžitě pracovat přestane a ať jde na ulici žebrať. Když někdo staví dům, má ho stavět tak, jakoby tam měl bydlet ten, koho milujete. Když šijete šaty, máte je šít tak, jakoby je měl nosit ten, koho milujete. Tak se má pracovat. Dnes lidé pracují nebo-li jinými slovy: projevují nějakou tvořivost na základě čeho? Dělají různé aktivity jedině z toho důvodu, že za to dostanou nějaké finanční ohodnocení a mají na to, aby mohli pouze fyzicky přežívat. Smutné je, že tento systém je v takovém jednání podporuje naprosto vědomě a záměrně, protože systém má velký zájem na tom, aby lidé pracovali bez Lásky, aby lidé pracovali bez nějakého tvůrčího impulsu. To systém právě potřebuje. Protože kdo dělá činnost jen kvůli peněz, pracuje ze strachu. A strach je přesně protipól Lásky. Přečtěte si knížečku K. Careye – Vize (jeden američan dostal poselství od Boha), kde je řečeno: Bohatství každého státu (společnosti) spočívá v Lásce jednotlivých členů té společnosti (státu). Jestliže ve společnosti jsou lidé, kteří milují, zákonitě dojde k tomu, že tato společnost bude bohatá. To bohatství přijde samo od sebe. A vysvětluje tam, že i bohatství spojených států, které jsou v podstatě nejbohatší stát, je pořád nicotné proti tomu, až zde bude jednou systém, který bude podporovat Lásku. Dá se říct, že Láska není nic jiného než tvůrčí energie a kde je Láska, tam je vždycky energie. To je velmi důležitá věc: Každé projevení nějaké tvůrčí aktivity musí brát v potaz, že v nitru máte zdroj tvůrčí energie, zdroj Lásky, a že **práce není nic jiného než projevování toho, co jste objevili někde ve svém srdci.** Zjednodušeně řečeno: Musíme brát v potaz, že tento Zdroj tvůrčí energie může být dvojí povahy: Jeden je kristovský, druhý je satanský. Kristovský Zdroj tvůrčí energie se projevuje Láskou, kdežto satanský se projevuje strachem. Drtivé procento dnešních pracujících pracují na základě

strachu a ze strachu. Ale jak chcete dosáhnout toho, aby se lidé báli? Dosáhnete toho tak, že ty lidi přesvědčíte, že jsou jenom fyzické tělo a nic víc. Protože fyzické tělo potřebuje jíst, pít, mít, přístřeší nad hlavou, a jestliže budu 100% věřit, že já jsem fyzické tělo, tak všechny tyto potřeby jsou moje potřeby. A jestliže tyto fyzické potřeby nenaplním, tak mi jde o život. Ale člověk, který ví, že není jenom fyzickým tělem, ba naopak, že je něčím jiným, už tyto tělesné potřeby takto neprožívá a nemá už takový strach, že kdyby náhodou nebyly naplněny (samozřejmě že je to příjemné, není důvod být nějaký úplný asketa), tak už má jinou motivaci, záleží mu na tom, aby také naplňoval jiné potřeby. Jak říkal Ježíš: Nejenom chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z úst Božích. Anebo: Co je císaře, dejte císaři, co je Boží, dejte Bohu. Většina lidí žije jenom, jako kdyby fyzický život bylo to jediné, co existuje. Ale to je krátkozraká politika a jednou se to každému vymstí. Ať si každý člověk žije tak, že veškeré schopnosti, veškerou svou energii dá do služeb hmoty, jednou ji ale tady stejně bude muset zanechat a potom uvidí, k čemu sloužil a potom už bude pozdě.

Každá živá bytost se musí projevit nějakou tvůrčí činností. Neberme to zase nějak úzkoprse. To projevování se (zviditelňování něj. tvůrčí energie) není jenom vašich 8 hodin v zaměstnání, ale to projevování děláte dejme tomu 16 hodin denně, kdy jste při vědomí. To znamená, že projevování tvůrčí energie není nic jiného než určitý životní styl. Můžete velice bezpečně poznat, když budete pozorovat životní styl určitého člověka, jaký zdroj tvůrčí energie v něm působí (se nachází někde v pozadí – v jeho nitru). Můžeme říct, že **každý člověk dostal od Tvůrce vesmíru svůj „motorek“**. A tento motor se nachází v naší hrudi. Je to naše duchovní srdce. Pokud každý člověk projevuje hodně tvůrčí energie, hodně Lásky, v první řadě se musí ve svém nitru snažit dostat do kontaktu se svým motorem, ten vás rozhýbe. Každý člověk dostal od Stvořitele vesmíru svůj vlastní motorek, který je jiný než motorek jiného člověka. Jinými slovy: **To, že každý člověk má svůj vlastní motorek, není nic jiného než že každý člověk dostal určitý talent na něco**. Každý člověk se má snažit, pokud chce projevovat tvořivost (skutečnou práci, ne že budete dělat něco jen kvůli peněz), tedy činnost, ve které jste dobří, která vás baví a která vás naplňuje, se právě dostat do sebe (jít dovnitř) a objevit tento svůj talent. Uvědomte si, kdo stvořil člověka? Někdo, kdo je tvořivost sama. Být tvůrčí – to je Jeho život, Jeho podstata. Být tvůrčí – to je On sám. **Této Bytosti, která nás stvořila a která nás tady poslala, nejde o nic jiného, než abychom byli tvůrčí, tvořiví**. Dnes se hodně říká – kreativní styl práce, kreativita, ale co to je kreativní? Být kreativní znamená, že děláte něco, co vás velmi baví, co vás naplňuje, co vás činí šťastnými, doprovodný jev tohoto je (když pracujete na tom, co vás opravdu naplňuje, baví), že jste v tom dobří. Všimněte si: Každý člověk, který dělá něco, co ho baví, je v tom vždycky dobrý, nejlepší, je hvězda, protože takový člověk se dostal do kontaktu se svým talentem. A proto tvrdím: Jednou, až budou na tomto světě (a doufám, že to už dlouho trvat nebude) normální

podmínky, tak první, co se musí změnit, je vzdělávací systém. To znamená, že když zde na tento svět přijdou děti a systém začne startovat vzdělávací proces, tak od samého počátku je třeba zjistit, jaký má které dítě talent, jakým motorkem ho obdařil Tvůrce vesmíru. Každý člověk má ve svém srdci specifický talent a můžeme přímo říct, že tímto specifickým talentem je přímo vaše srdce. Kdo se nedostane do kontaktu se svým srdcem, nikdy neobjeví svůj talent a nemůže vést tvůrčí a kreativní životní styl.

Jestliže si uvědomíme (protože někteří lidé se zajímají astrologií) a víme, že právě znamení Lva, které představuje centrum tvůrčí energie v nás, vládne Slunce. **Když se podíváte do svého horoskopu, tak tam, kde máte Slunce (ve znameních, v domech), je vám ukázáno, v čem spočívá váš talent a jak se k němu dostat.**

Víte, že laická veřejnost (která v podstatě nerozumí astrologii) se řadí do jednotlivých znamení podle toho, kde mají v horoskopu Slunce. To ví všichni. Když někdo řekne: Já jsem Býk, má na mysli skutečnost, že v okamžiku jeho zrození Sluníčko stálo ve znamení Býka. Mnohdy se stane to, že když se někdo dozví, že se zabýváte astrologií, řekne: Já jsem Blíženec, Býk atd. a vy ho začnete popisovat a ten člověk řekne: Ale to vůbec nesedí, v tom se nepoznávám. Vy už nyní víte, proč. **Jak se může někdo poznat v nějaké kvalitě, když není tvůrčí? Jestliže se člověk nesetká se svým Sluncem, tak ani ta kvalita, ve které to Slunce je, mu nebude nic říkat.**

Blíženci – Panna:

Co existuje v pozadí Blíženců? Víme, že Blíženci nejsou nic jiného než náš intelekt. Intelekt není nic jiného než naše schopnost myšlenkově pochopit určitou pravdu. Ale abyste něj. myšlenkovou pravdu mohli pochopit, tak někdy v minulosti muselo dojít k procesu, že vám nějaká pravda byla zjevena, protože víme, že tak jako Býk (zemské znamení) je projevování (zjevování) určité tvůrčí energie, tak Panna (také zemské znamení) je projevování (zjevování) určité pravdy (Moudrosti). Můžeme říci, že Panna je zjevování pravdy a má to hlubokou logiku, když řeknu, že **každému procesu, kdy chcete něco myšlenkově pochopit, muselo někdy předcházet zjevení určité pravdy.** Když zde budu něco přednášet (projevovat něj. myšlenky, pravdy), není řečeno, že tomu budete hned rozumět. Ale tím, že jste zde, něco slyšíte, uděláte si poznámky (proces projevení určité pravdy byl vykonán) a až přijdete domů, začnete ve své mysli nad těmito poznámkami (a pravdami) přemýšlet, najednou vám něco docvakne a pochopíte to. To myšlenkové pochopení už v sobě zahrnuje, že někdy předtím byl uskutečněn proces zjevení pravdy. Protože pokud by tento proces zjevení pravdy někdy předtím nenastal, tak co byste měli pochopit? Nemůžete pochopit něco, co ve vás není.

Jeden vládce pro tato dvě znamení (Merkur):

Každé znamení má svého vládce (planetu, která s daným znamením souvisí). My víme, že momentálně jsou dvě planety, které vládnou dvěma znameními. Jednou z těchto planet je planeta Merkur, která vládne znamení Panny a také znamení Blíženců. Blíženci a Panna mají stejného planetárního vládce. To je zatím současný stav. Tento současný stav zatím vyhovuje, protože víme, že Merkur je planeta, která souvisí jak se zjevováním pravdy, tak s intelektem, s rozumem, takže je přirozené, že proces zjevování pravdy a přemýšlení a snaha pochopit tyto pravdy je skoro jedno a to samé. Mnohdy nastává takový proces, že když někdo někomu něco sděluje (jinými slovy: zjevuje mu nějakou pravdu), tak může také (pokud ten člověk není natvrdlý) okamžitě tuto pravdu pochopit. Takže tyto dva procesy mohou jakoby probíhat současně. Když někomu něco říkám, nebo když někdo čte noviny, je to proces zjevování nějaké pravdy, a může současně probíhat proces, kdy tyto pravdy chápu. Proto Merkur vládne oběma znameními najednou. Když budeme pozorní, zjistíme, že ale **vždycky předcházela proces zjevení pravdy a následoval (navenek se projevil) proces, že jsem pak nad tou pravdou přemýšlel a pochopil ji.**

Protože víme, že Blíženci představují intelekt, ale také proces komunikace, můžeme také pochopit, co je v nitru člověka. Poslouchejte lidi, o čem se baví, poslouchejte člověka, o čem vám vykládá a hned budete vidět, jakou má zjevenou pravdu (co mu bylo kdysi zjeveno).

Merkur, který vládne jak Blížencům, tak Panně, což je příbuzné svým způsobem, protože proces pochopení se skoro kryje s procesem zjevování Pravdy. Všimněte si, když má někdo v horoskopu silně postaveného Merkura, se říká, že by ten člověk mohl být dobrý řečník, že umí dobře komunikovat. Ale ti, co se zabývají astrologií, ví, že Blíženci tím, že souvisí s komunikací, nekomunikují jen proto, aby vydávali zvuky, ale proto, aby nějakou Pravdu zjeví. V procesu komunikace nechcete jen tak komunikovat, ale chcete někomu sdělit svoji myšlenku, pravdu. Takže proces zjevování pravdy se kryje s procesem komunikace. Chci také říct, že **nikdo nemůže být inteligentní, pokud předtím neprobíhal proces vyhledávání pravdy.** Pouze ten člověk, který absoluuje proces zjevování pravdy (chození na přednášky, do školy, či do prostředí, kde je nějaká pravda zjevována), se může nakonec projevit tím, že něčemu porozumí, dříve ne. Jak říkal náš profesor na střední škole: Učený ještě z nebe nespádl, ale blbí se jen sypou. **Kdo se nesnaží hledat Pravdu, nebude také ničemu rozumět.**

Rak – Váhy:

Když se podíváme na zn. Raka, vidíme, že 90° proti směru hod. ručiček má zn. Váhy, což je (jako všechno ve zvěrokruhu) velice důležitá informace. Víme, že Rak je vnitřní bytí (něco, co je v nás) a že toto vnitřní bytí není nic jiného než naše emoce.

Máme tři vodní znamení: Rak, Štír a Ryby. Minule jsme si to vysvětlovali: **Rak** je emoční prožívání na určitý stav bytí. Už samotná skutečnost, že něco existuje, v nás vyvolává nějakou emoční reakci. **Štír** je emoční reakce na určitou tvůrčí energii, je to naše emoční prožívání během toho, když něco děláme. Většina lidí má největší radost z tvořivosti, které říkáme sex, protože sex souvisí s určitým tvůrčím procesem, sex slouží k tomu, že vzniká nový život a Štír je emoční prožívání toho, když něco děláme. **Ryby** je emoční reakce na nějakou pravdu.

Když se vrátíme k Raku, je to naše emoční prožívání určitých stavů bytí. Je to emoční dojem z toho, že vůbec něco je. Kdežto Váhy představují naši mysl, ve které něco je. Váhy představují skutečnost, že máme ve své mysli nějaké myšlenky (to je jednoduchá pravda, kterou nám zde odhaluje zvěrokruh):

Podle toho, jaké máte emoce, to vám vysvětluje, že těmto emocím předcházela nějaká myšlenka. Problém je v této věci: Protože jestli něco je někde v pozadí (uvnitř nás), nemusíme si to uvědomovat. Proto jsou potíže s naším nevědomím. Pokud je reálně existující skutečnost a my o ní nevíme, tak nás něco ovládá, něco v nás působí, něco nás řídí, ale nevíte, co. A to není dobré. Pokud nás něco řídí a ovládá, musíme se snažit, abychom to vypátrali. Můžeme zjednodušeně říct, že lidský život je velmi důležitý v tom, že musíme postupně temnotu, která je v našem nevědomí (a kterou představuje naše nevědomí) postupně vymazat (zlikvidovat). Musíme do této tmy, která v nás zatím je, vnést co nejvíce světla. Musíme vypátrat naše vnitřní bytí a toto pátrání po našem vnitřním bytí, snaha zorientovat se v našem vnitřním bytí, je právě rozpouštění tmy, která v nás je.

Můžeme říci, že **obecně tento 90° aspekt proti směru hodinovým ručičkám není nic jiného než zásadní nutnost: Berte na vědomí to, co je přímo ve vás, to, co leží ukryto ve vašem nitru, nesmíte to ignorovat!** Ale kdo by to dneska dělal, že. To je obecný princip.

Když to vztáhneme na zn. Raka, což přímo Rak představuje, protože tento Rak tomu dává význam, zde nám to říká, že každé emoci, každému vnitřnímu bytí předcházela něj. myšlenkový obraz. Zamyslete se nad tím, když se budete někdy kontrolovat, jak na určité situace emočně reagujete. Když půjdete hlouběji, zjistíte, že vaše emoční reakce na tuto situaci je způsobena tím, že někdy v minulosti jste si o té situaci udělali ve své mysli obraz. Když jednoho dne budete někde doma a zazvoní telefon, zvednete sluchátko a najednou vám někdo oznámí nějakou otřesnou skutečnost, která vás úplně bude šokovat a způsobí vám obrovskou bolest, tak když potom pokaždé zazvoní telefon, půjdete a ani nebudete vědět, co se dozvíte, ale budete mít takový pocit, že se zase dozvíte nějakou nepříjemnou informaci a najednou se vám stáhne žaludek. Uvědomme si, že každé emoci, kterou prožíváme, vždy předcházela nějaký myšlenkový obraz.

Jestli jste četli knihu *Sny*, vzpomínky C.G.Junga, tak on tam píše takovou poznámku, že si uvědomil, jak je důležité objevovat obrazy, které jsou ukryty za

pocity. A to je přesně ono. Objevovat myšlenkové obrazy (což jsou Váhy), které jsou ukryty za pocity (Rak). Jestliže C.G.Jung v mnoha věcech obohatil nauku o lidském nevědomí, můžeme říci, že při práci s naším nevědomím je důležitá práce s našimi emocemi. Co to jsou různé fobie, strachy, které člověk v sobě má a někdy tyto fobie a strachy jsou tak intenzivní, že ho to přinutí navštívit svého psychologa či psychiatra? To jsou něj. intenzivní emoce, pocity. Těžiště práce psychologa a psychiatra spočívá v práci s emocemi. Zde vidíme, že jestliže potřebujeme dát do pořádku své emoce (abychom nemuseli být nakonec někde hospitalizováni v něj. ústavu), musíme objevit, jaké to byly myšlenky, které jsem kdysi myslel, které jsem umístil do své mysli, že se nyní zviditelňují těmito mými emočními stavy? Můžeme říci, že psychologie a psychiatrie ve své podstatě není nic jiného než objevování myšlenek, které se nacházejí za našimi pocity. Všimněte si: Ve směru hod. ručiček se něco zviditelňuje a proti směru hod. ručiček je směr dovnitř. Jestliže se něco zviditelnilo (určitá myšlenka se zviditelňuje určitým pocitem), tak v opačném směru to zviditelněné musí objevovat něco v pozadí, co je příčinou tohoto zviditelnění. Víme, že kromě primárního významu Vah (myšlenkové bytí) mají Váhy význam manželství a partnerství. Můžeme tedy zjednodušeně říct, že hlavní příčinou našich fobií je naše manželství, že? Ale vážně: Vidíme zde důležitou věc: Hlavním zdrojem našich emocí jsou partnerské vztahy, nejenom vztahy v manželství, ale mezilidské vztahy obecně. U člověka, který neumí udržovat a navazovat harmonické vztahy k ostatním lidem, je otázka času, kdy se v něm začnou probouzet tak negativní emoce, že v tom ústavu opravdu skončí. Kdežto člověk, který navozuje, udržuje a vede harmonické partnerské vztahy s ostatními lidmi, musí být na své emoční rovině velice spokojen. Je to tak? Necítíte se dobře, máte špatnou náladu? Jdi zpět a pátrej, jaké máš vztahy s ostatními lidmi!

Lev – Štír:

Vazba (kvadratura) proti směru hodinových ručiček je velmi důležitá. Svým způsobem je to alfa a omega. Jestliže jsme si řekli, že Býk je zviditelňování Lásky, že vůbec je někdo schopen projevit Lásku a nějakou tvůrčí aktivitu, činnost, tak takový člověk se musí obrátit dovnitř (do sebe) a uvědomit si, že někde hluboko v něm je zdroj tvůrčí energie, Lásky, že hluboko v něm je něj. motorek, který jím hýbe, který ho oživuje. V tomto úhlu pohledu (v této vazbě) vidíme důležitou věc: Jakýkoliv zdroj tvůrčí energie, Lásky (Lev) se musí podívat dovnitř a zjistí, že v pozadí jakékoliv Lásky, tvůrčí energie je Štír, což je to samé jako touha. Říkal jsem, že touha není nic jiného než emoční dojem z toho, co děláte. Jestliže něco děláte ve svém životě a máte z toho příjemné pocity, začínáte být na tom závislí. A to je touha. **Touha není nic jiného, než určitá emoční energie, která vás nutí a tlačí dělat něco, co vám dělá dobře.** Proto Štír má na starosti takové věci jako je sex. Proč lidi sexují? Protože to je činnost, která jim dělá dobře a oni tuto činnost silně emočně prožívají. **Každý**

zdroj tvůrčí energie je ve své podstatě projevením se určité touhy. Podle toho, jaké máte touhy, podle toho budete obdarováni talentem. Každý talent je zviditelněním určité touhy. Touha se zviditelňuje talentem a pokud to víme, tak běžme zpětně: Každý talent musí zjistit, jaké touhy je výsledkem. Jestliže chci být v životě v něčem dobrý, musím po tom toužit. Pokud po tom netoužím, tak v tom nikdy dobrý nebudu. Jinými slovy: **Pokud netoužím po Bohu, tak se nikdy Bůh nepřítomní a nezviditelní v mém srdci.** Zde je důležitá věc: Obecně: Štír je náš emoční dojem (prožitek) z toho, co děláme. V lidském životě normální smrtelník nejvíce emočně reaguje a nejsilněji emočně prožívá, když sexuje, což je určitá činnost, z této činnosti má většina lidí nejsilnější emoční dojem, proto sex dnes hýbe světem. A víte proč? Protože tito lidé už nemají srdce. Ve své podstatě co je to sex? To je činnost, pomocí které se má vytvořit nové fyzické tělo. To je podstata sexu, aby se vytvořilo nové fyz. tělo. Ale nemá se to ani přeceňovat, ani podceňovat. Dnes lidé sexují proto, aby vytvořili nové fyzické tělo? To jen někdy. 90% lidí nedělá tuto činnost proto, aby se zplodilo nové fyzické tělo, ale aby se člověk nějak emočně vyžil. Svým způsobem se dělá něco nesprávně. To také souvisí s neposkvřeným počítím Panny Marie. Samozřejmě že na toto téma koluje mnoho vtipů a lidé to neberou, protože lidé berou, že ke vzniku nového života může dojít jedinečně na základě soulože. Ale první lidé nevznikali na základě tohoto aktu, ale vznikli přímo z ruky Boha a Bůh tuto schopnost neztratil, On ji má neustále. On může stvořit člověka bez tělesného aktu. Když to dokázal na počátku, tak to dokáže kdykoliv. V duch. světě muži a ženy také tvoří děti, ale rozhodně ne tělesným stykem. Tam tvoří muži a ženy děti tím způsobem, že se pronikají svými srdci. A jednomu to bude standart i tady. A proč to říkám? Nepodceňujme sex, ale také ho nepreceňujme. To, že Bůh (Tvůrce vesmíru) dopustil, aby zde lidé na Zemi se množili tímto způsobem, znamená, že k tomu měl své důvody. Ale netvařme se, že to je napořád, to je jen dočasný stav, tak nebuďme závislí na něčem, co je jen dočasné, ale druhá věc je: Nepoužívejme sex k tomu, k čemu nebyl určen. Já nejsem žádný puritán, ale říkám určité principy, které fungují: Jestliže někdo se stane závislým na štírovské energii, která se projevuje sexualitou, nemůže nikdy objevit ve svém srdci Boha. Než zde byli posláni lidé na tuto planetu, byli zde naši „bratři“ – zvířata, která se vyvíjela a vyvíjela, až se dosáhlo určitých fyzických organismů, a teprve potom zde začaly sestupovat lidské duše a začaly okupovat tyto organismy, které se dostaly na určitou úroveň. Takže ta Darwinova teorie je platná, to znamená, že nikdo nebude popírat, že zde probíhal nějaký vývoj tělesných nebo biologických forem, to je jasné. Ale teprve až ta biologická forma se dostane na určitou úroveň, tak se stává vhodným obydlím pro lidskou duši, dříve ne. A teprve když se vyvinula tato biologická forma na Zemi, tak lidské duše, které zatím žily v jemnohmotném světě (který byl vytvořen z prachu země a víme, že v 2. kap. GENESIS byl člověk vytvořen z prachu země), teprve tehdy sestoupily do těchto biologických forem zde na Zemi. A pochopte, ta zvířata nejsou moc

inteligentní. Stvořitel měl samozřejmě zájem sestoupit na Zemi ve formě lidí, měl zájem na tom, aby vývoj fyzických organismů proběhl (z kamenů, rostlin, zvířat – od těch nejjednodušších až po ty nejsložitější), ale kdyby se Stvořitel v tomto procesu neangažoval, tak by se Mu to nikdy nepodařilo. A jak se Stvořitel v tomto procesu angažoval? Dal do zvířat sexuální touhu. To je silná energie, je přímo od Stvořitele. Protože Stvořitel vložil do těchto zvířátek sexuální touhu, zvířata se pářily do aleluja. Víte, když máte kočku, psy a když přijde to období, že se nestarají vůbec o nic jiného než o to. Ani o jídlo, nic jiného jich nezajímá. Jenom díky tomu, že je to taková mocná energie, tak právě proto se s nasazením života páří a díky tomu tento život mohl pokračovat a vyvíjet se. Zde to je v pořádku. Ale jestliže zde sestoupil potom člověk (lidská duše) a začala okupovat toto zvířecí tělo, samozřejmě tato pudová síla, která nás nutí k tělesnému páření se, nezmizela, ona zde zůstala (je to dědictví našich předků) a člověk, který tu kdysi nepotřeboval být poháněn touto silou, která měla za úkol tělesné rozmnožování, tak co s tím? Je to silná energie, ale uvědomme si, k čemu slouží – k zachování fyzického rodu. Ale nedělejme si z toho nějaký zdroj největších blažeností, které nás v životě můžou potkat! Protože největší blaženost, kterou člověk může zažít ve svém životě, je prožitek Lásky ve svém srdci. To je to největší blaho! Ale člověk, který se stal otrokem tohoto pocitu, který se zažívá během tělesného aktu a co víc, proč se lidé stali otrokem tohoto pocitu? Protože oni si vůbec nedokáží představit, že by mohl být ještě příjemnější pocit. Proto se k tomu tak poutají. Poutají se proto, protože jsou citově prázdní. Oni si nedovedou představit, že může být příjemnější pocit než ten, který znají z tělesného aktu. A tento nejpříjemnější, nejrozkošnější a nejblaženější pocit se zažívá nahoře, ne dole. A právě jestliže někdo se stal otrokem a jestliže někdo dokonce věří a myslí si, že tuto energii může prožít jedine formou tělesné soulože, tak samozřejmě takovým talentem bude obdařen. Ten talent spočívá třeba v tom, že bude výborným režisérem pornofilmů, nebo dostane takový talent, že bude výborný pornoherec, pornoherečka, že bude výborný v tom, že vymyslí takové polohy, jaké ještě nikdy předtím nevymyslel, akorát nebude obdařen talentem – zažívat ve svém srdci Lásku, to tam nepříjde k němu. **Podle toho, po čem toužíte, podle toho, jinými slovy: jaká činnost ve vás vzbuzuje nejpříjemnější emoce, podle toho budete obdařeni talentem, jinými slovy: podle toho budete zažívat něco v srdci.**

Ten, kdo bere sex jako svou nejvyšší prioritu ve svém životě, v konečném důsledku takový člověk říká: Já miluji ze všeho nejvíce ve svém životě hmotu, protože sex sloužil k udržování a rozvoji hmoty, fyzického těla. Milovníci sexu nám říkají: To nejceněnější, co je v jejich životech, je hmota. Tak to je.

Pozn. Jestli jste někdy četli knihu nebo slyšeli ten název – Ženy jsou z Venuše, muži jsou z Marsu. Já vám řeknu, že to tak není, protože ženy jsou jak z Venuše, tak z Marsu. Protože kdysi, když se znalo jenom 7 planet, planeta Mars vládla dvěma znamením: Štíru a Beranu. Víme, že Štír je princip touhy,

kdežto Beran je princip individuality. A pokud člověk byl trošičku více vyvinutější zvířátko, tak jakou projevoval individualitu? Takovou, že ukazoval, že je poháněn jen svými touhami a žádostmi, takže bylo na místě, že Mars vládl tomu i tomu, protože to bylo jedno a to samé: Jsem individualita, která je jenom zmítaná svými pudy, žádostmi, touhami. Ale postupně, jak se lidstvo vyvíjelo na duševní úrovni, se objevila planeta Pluto, kterou беру, že je vládce Berana, protože Beran jakožto individualita neznámá nic jiného než že v každém člověku sídlí Bůh v individuální formě. Takže dnes by Mars měl vládnout jenom Štíru. Ale někteří astrologové pracují tak, že berou, že Pluto i Mars vládnou jak Beranu, tak Štíru a někteří ještě dokonce tvrdí, že Pluto vládne Štíru a Mars vládne Beranu, což je úplný nesmysl, takže oni by chtěli, aby ten člověk byl pořád zvíře. Proč to říkám? Správně by mělo být: Muži jsou z Pluta a ženy jsou z Venuše. Ale to je pro většinu lidí sen.

Když budu analyzovat nějaký horoskop, nejlepší by bylo, kdybych svými planetami co nejvíce aktivoval Marse v ženském horoskopu. Ženy nejvíce touží po tom, aby byly sexy. A být sexy (vyvolávat sexualitu) je Mars. Ať si to ženy uvědomují nebo neuvědomují, ony od muže v první řadě očekávají, ať v nich vyvolává ten pocit – já jsem sexy. A jestliže žena v přítomnosti něj. muže nemá pocit, že je sexy, takový muž ji moc nezajímá. Takže bych se měl vždycky zaměřit (když vidím nějaký ženský horoskop), kde má ta žena Mars a do tohoto místa investovat co nejvíce své energie, aby se cítila příjemně, aby se cítila, že je sexy. Proto říkám, že ženy nechtějí být jenom krásné, protože krása (vidět nějaké obrazy) je Venuše, ale ženy chtějí být hlavně také sexy. Ony chtějí být i Venuše, i Mars. A nám mužům by mělo stačit jenom to Pluto – vyvíjet tu správnou Individualitu.

Pozn. K horoskopu početí:

Horoskop početí je horoskop vaší minulé inkarnace, horoskop zrození je horoskop této inkarnace. Všimněte si, že Mars oběhne zvěrokruhem za necelé dva roky. A protože těhotenství trvá $\frac{3}{4}$ roku, to znamená, že ve většině případů je to tak, že Mars v okamžiku početí, udělá polovinu kruhu. Mars v horoskopu početí a v horoskopu zrození dělá opozici. Co nám to říká? Jestliže Mars chápeme jako princip touhy, tak jestliže jsme v minulém životě po něčem toužili, v následující inkarnaci máme toužit po tom opačném (doplňujícím), aby došlo k určité harmonii mezi minulou a přítomnou inkarnací – k vyrovnání.

Když jsem byl počat, měl jsem Mars ve Lvu, v min. životě jsem toužil po realizaci nějakého tvůrčího centra, ale v tomto životě mám toužit po realizaci myšlenkové práce (Vodnáře je přemýšlení). Musí dojít k nějaké rovnováze (doplnění). Jinými slovy: Jestliže v minulém životě jsem toužil po něčem, tak v dalším životě mám toužit přesně po tom opačném, aby se to doplnilo.

Dotaz posluchače: Jak zjišťuješ ten okamžik početí? Tam přece musí být poměrně velký rozptyl, myslíš, že to je přesně 9 měsíců či těch týdnů, jestli se to dá přesně určit?

J.P.: To je moje výrobní tajemství. Není to jednoduché. Princip spočívá v tom, že musíš znát nejdříve podstatu astrol. domů. A podstata astrol. domů spočívá v tom (a astrologové to neví), že astrol. domy dávají vaše emoční tělo. A kdo je vládcem emočního bytí? Rak, kde vládne Luna. Proto má Luna vliv na menstruační cykly atd. Proto Luna od okamžiku početí k okamžiku porodu oběhne 10x kolem Země, a když se vrátí na své místo původní místo, tak by mělo dojít k porodu. U mě stačily tři hodiny a přesně proběhlo 10 otáček, ale to není nikdy přesné. Někdy se to liší o týden nebo i o dva týdny, či o měsíc, ale už kdysi zde někdo vymyslel Hermovu váhu, která je založena na tomto předpokladu:

Hermova váha (korekční metoda):

První dům se jmenuje Ascendent a sedmý dům se jmenuje Descendent. A autor této metody, která je stará tisíciletí, tvrdí: Tam, kde máte v horoskopu Ascendent nebo Descendent, je místo, kde stála Luna při početí a tam, kde stojí Měsíc při zrození, musel být Ascendent nebo Descendent v horoskopu početí.

Já jsem na tom pracoval a zjistil jsem, že princip je správný, ale není úplný. On funguje, ale není v tomto podání úplný. Navíc si ještě můžeme pomoci takto: Příklad mé matky: Když se moje maminka narodila, měla Lunu ve Lvu a Slunce v Panně. Kdyby se Luna dostala ještě o 26°, nastává nov. Mezi nimi je 26°. Dr. Jonáš objevil skutečnost, že pouze ten den, když je Luna ve stejné fázi, jako byla, když se ta žena narodila, pouze ten den žena může být oplodněna. A když se vytvořila stejná vzdálenost, tak já jsem byl počat. Když se vytvořila stejná vzdálenost (26°), byl počat můj bratr. Na základě tohoto principu začal Dr. Jonáš počítat plodné dny ženám, které měly problémy s otěhotněním. Nefunguje to ale vždy. Jsou případy, kdy dojde k oplodnění ženy a Luna stojí v jiné fázi, ale někdy to funguje, takže tam je ještě pořád obrovský prostor k objevování.

Panna – Střelec:

Víme, že Panna je zjevování Moudrosti (Pravdy), kdežto Střelec představuje proces idealizace nebo-li proces, při kterém vznikají ideje. Jinými slovy: Zvěrokruh nám zde říká: Podle toho, jaké člověk vnímá pravdy (každý člověk je náchylný k tomu, aby vnímal pravdy určitého druhu), např. když vnímám pravdu třeba o takových věcech jako je filozofie, duchovno, tak někdo takovou pravdu vůbec nevnímá, někdo vnímá hlavně takovou pravdu, že je třeba jít na Baník, či na hokej a je náchylnější pro vnímání jiných pravd. **To, jaké pravdy si člověk uvědomuje nebo to, jakou má člověk potřebu vyhledávat pravdy, je dáno tím, že v minulosti existovala nějaká idea. Jinými slovy: Podle toho, na jakou ideu je člověk napojen, podle toho mu chodí takové pravdy do jeho mysli (vědomí).** Jestliže je člověk napojen na ideu soupeření, zlikvidovat

svého soupeře, tak takový člověk je náchylný, aby vždycky, když jde ráno do práce, četl zadní stránku v novinách, kde jsou sportovní zprávy. Jestliže je někdo napojen na nějakou ideu – být sexy, pěkný, neustále studuje nějaké módní magazíny. To, jaké pravdy vstupují do vašeho vědomí nebo jaké pravdy má člověk potřebu vyhledávat, je dáno tím, že někde v pozadí sídlí idea určitého druhu. A řekli jsme si, co to je idea: Idea je tvůrčí princip. Lev je zdroj tvůrčí energie (sídlo), odtud tvůrčí energii čerpáme. Střelec je tvůrčí princip (určitá idea) a tvůrčí princip není nic jiného než tvůrčí energie působící určitým směrem. Zapamatujme si, že když se řekne slovo idea, tak si většina lidí myslí, že to je nějaká abstraktní myšlenka, která je v praktickém životě nepoužitelná. Každý řekne: Ty idealisto, ty filosofe, ale je třeba v první řadě vydělat balík. Ale copak to není také idea – vydělat balík? Protože idea je tvůrčí energie, která proudí určitým směrem. Je to idea, která vás nakonec nutí něco dělat. Uvědomte si, že podle toho, co vás zajímá, podle toho dáváte najevo přítomnost určité ideji, která sídlí ve vašem nitru.

Nezapomeňte na to, že jsou ideje, které pocházejí z Krista a jsou ideje, které pocházejí ze satana. Všechny ideje (a je jich rozmanité množství), které vytváří satan, mají společnou jednu základní ideu, ze které jsou odvozeny a tato idea je: Hmota je to nejvyšší a nejlepší, nic lepšího a dokonalejšího než hmota, neexistuje. To je zákl. satanská idea. Kdežto Kristovská idea je: To nejlepší a nejdokonalejší není hmota, ale Bůh, protože Bůh je Stvořitel všeho. Zásadní rozdíl je, že satan vytvořil ideu: Stvoření je důležitější než Stvořitel, kdežto Kristus (protože On je Stvořitel všeho) drží ideu: Ano, stvoření je nádherné, ale Stvořitel je ještě nádhernější, protože jestliže někdo dokáže vytvořit něco krásného, tak jaký potom musí být On! Pouze ten, který něco má, může něco dát. Jestliže se díváte do přírody a líbí se vám příroda a obdivujete, jak je moudře zřízena, tak jaký musí být ten Stvořitel, když toto dokázal udělat? Je to jen vyobrazení Ho samotného. Uvědomme si rozdíl mezi těmito dvěma idejemi.

Váhy – Kozoroh:

Váhy jsou naše mysl, ale speciálně mysl, která je schopna v sobě zobrazovat nějaké myšlenky, Váhy je mysl, která umožňuje myšlenkové bytí, to znamená, že v naší mysli se vůbec nacházejí nějaké myšlenky. Vodnář je mysl pracující, to znamená, že ve své mysli s myšlenkami pracujete (mícháte je), kdežto Blíženci jakožto intelekt je schopnost vaší mysli rozumět těmto myšlenkám. **Všemu, co máte ve své mysli, muselo předcházet nějaké vnější bytí.** Připomeňme si ten proces: Je zde něj. duchovní individualita, která tím, jak se projevuje směrem ven (vystupuje ze sebe), vzniká vnější bytí, čili něco se zjevilo a projevilo, ale to, co se projevilo, musí vstoupit do naší mysli, aby to získalo podobu. Protože teprve naše mysl dává věcem podobu. Bez mysli nemůže nic získat podobu, tvar a kvalitu. To všechno se odehrává v naší mysli, proto říkám, že mysl není nic jiného než naše obrazotvornost (obrazoschopnost). Vaše oči nevidí vůbec nic. Všechno, co vidíte, vidí vaše mysl. Vaše tělesné oči

zachytí pouze nějaké vibrace, které předají do mozku, mozek to předá vaší mysli, ale teprve v mysli se z těch vibrací udělá obraz. Oči vám nedělají obraz, ale obraz vám dělá mysl. Všechno, co vidíte, je výtvar vaší mysli. Ale mohla by vaše mysl něco vidět, kdyby tomu nepředcházela proces, že se něco projevilo navenek? Mohli byste ve své mysli vidět něj. obrazy, kdyby předtím neproběhl nějaký proces, že do té mysli něco vstoupilo, něco, co bylo zviditelněné? Jinými slovy: Kdyby neexistoval vnější svět jako první, tak by také v mysli nemohlo nic být. Nejdříve musí Duch stvořit vnější svět, čili vnější svět není vůbec nic jiného, než že Duch projevil sám sebe směrem ven a teprve to, co projevil směrem ven, teprve tehdy to může vstoupit do mysli a získat nějakou podobu. Zde je důležitá věc. Všechno je takové, v co člověk věří. Lidé tím, že nepřemýšlejí o sobě a o svém životě, bezmyšlenkovitě přijímají myšlenku: Vidím pouze tehdy, když mám otevřené oči. To je chybné. Můžu vidět i se zavřenýma očima. Znovu opakuji: Nevidíme očima, vidíme myslí. Náš skutečný zrak je naše mysl. A kdo to pochopí, tak když si někdy zavře oči, tak si všimněte: Ta falešná víra, a to je zase to, co jsme si říkali: Je zde něj. idea a podle toho, jakou ideu v sobě mám, je mi zjevoována moudrost. Změňte ideu a získáte úplně jinou moudrost. Když si uvědomíte, že skutečné oči jsou naše mysl, v ten moment ucítíte, že můžete vidět i bez očí. Když si zavřu oči, tak se to většinou projeví tak, že se mi začne otupovat mysl, bude tupější, tupější, až nakonec usnete. Musíte změnit ideu, že i když jsou oči zavřené, mysl musí být stejně aktivní, stejně bdělá, jako když máte oči otevřené a musíte se dožadovat naprosto legitimní věci: Já chci, ať má mysl svoji funkci plní i se zavřenýma očima. A funkce naší mysli je – vytvářet obrazy, něco vidět. Když budete takto pracovat, namáhat se a trénovat, jednou zjistíte, že nepotřebujete chodit do něj. cestovních kanceláří, abyste se podívali, jak to vypadá někde u moře, ale můžete ve své mysli vstupovat, kde chcete. Bez ohledu na to, kde se nachází vaše tělo, podíváte se, jak to vypadá na Marsu, na Jupiteru, v jiné sluneční soustavě. Jen musíte začít uvažovat, že můj zrak nejsou oči, ale můj zrak je moje mysl. Proto říkám: My jsme duchovní bytosti, nejsme fyzické bytosti a pro Ducha je jeho zrak mysl. A jen díky tomu, že člověk uvěřil, že je fyzické tělo, nic jiného, a jestliže uvěřím, že jsem fyzické tělo, tak uvěřím další myšlence, že pouze tělesnýma očima můžu něco vidět, tak proto lidé nevidí zemřelé, kteří už jsou nehmotní, ale jestliže začnu správně myslet a budu vědět, že můj zrak je mysl, tak můžu vidět, co chci. Ale do mysli může vstoupit pouze to, co bylo předtím zviditelněno, nebo co se projevilo navenek. A těchto vnějších skutečností je celá škála, od těch nejjemnějších až po ty nejhrubší. Ale protože lidstvo uvěřilo, že jenom ta nejhrubší hmota má vstupovat do mysli, tak vidí jen tuto hmotu a strašně potřebuje tyto oči, ale uvěřte, že do vaší mysli může vstupovat i jiná hmota. Lidé, když zemřou, tak jsou také hmotní, také mají fyzické tělo jako my, ale je to fyzické tělo z jiné hmoty, z jemnější hmoty. My máme fyzické tělo z hrubé hmoty. Nevěřme tomu, že naše mysl může vidět jenom hrubou hmotu, ona může vidět jakoukoliv hmotu. Musíte ale v první řadě pochopit, že mysl jsou

naše oči. Jestliže chápeme, že hmota není nic jiného než nějaké vnější bytí, tak naše mysl je hmotnější než hmota. Hmota je synonymum vnějšku – být venku, to je hmota. A Duch – to je to nejnějnější, a to nejnějnější se projevuje nějakou hmotou, nějakým vnějškem, ale tento vnějšek může vstoupit pouze do něčeho, co je víc navenek než toto. Protože kdyby toto nebylo více navenek, tak to tam nemůže vstoupit, protože by se to tam nevešlo. Duch ze sebe vyzáří nějakou hmotu a teprve tato hmota může vstoupit do ještě něčeho více vnějšího. Můžu přemýšlet pouze o tom, co je obsaženo v mé mysli, ale být obsažen v něčem znamená být obsažen v něčem, co je větší než já sám, čili co je víc navenek. A jestliže řeknu: Můžu přemýšlet o vesmíru? Ano. To je důkaz, že moje mysl je větší než vesmír, protože něco velkého se nevejde do něčeho menšího. Pouze něco menšího se vejde do něčeho většího. Takže moje mysl (a stejně tak vaše) je větší než vesmír. Do vaší mysli se vejde všechno, protože ona je to největší.

Štír – Vodnář:

Štíry jsou touhy, v pozadí jakéhokoliv Štíra je proces, který symbolizuje Vodnář. Vodnář je mysl pracující (přemýšlení), klíč. Slova pro Vodnáře jsou: přemýšlet a spolupracovat. V každé živé bytosti jsou touhy, kterým kdysi předcházela proces přemýšlení a spolupráce. Jinými slovy: Podle toho, jak jste kdysi v minulosti přemýšleli a jakou jste měli potřebu spolupracovat s někým, podle toho máte dneska touhy. O čem jsem přemýšlel, podle toho budu mít touhy. Víme, že to, co vidí člověk ve své mysli, z toho má nějaký dojem (emoci). Vodnář není jen to, že ve své mysli něco vidíte (což jsou Váhy), ale Vodnář je mysl, která něco vytváří a mysl, která něco vytváří je mysl, která přemýšlí, protože tvůrčí mysl není pasivní, že to, co mi tam někdo vloží, tak to tam mám, ale **aktivní mysl je ta, která si vytváří své vlastní obrazy**. Lidé, kteří jsou tvůrčí ve svém myšlení, nepotřebují televizi, ale mají schopnost si vytvářet své vlastní obrazy. Podle toho, jaké si ve své mysli vytvářím obrazy, automaticky se mi zjevují nějaké emoční dojmy na tuto činnost. Touhy, které člověk cítí, jsou vždycky výsledkem a projevením toho, o čem člověk přemýšlel a jak přemýšlel, jinými slovy: Jak používá svou mysl. Jestliže většina lidí zůstávají jen u toho, že svou mysl nepoužívají, většina lidí používá mysl jen ve formě, že vidí pouze to, co do ní někdo vložil, třeba televize Nova nebo nějaké politické partaje, tak vidí určité obrazy, které do nich někdo vložil, čili dá se říct, že jejich přemýšlení je celkem chabé, tak na jaké úrovni budou jejich touhy? Asi na nějaké nízké úrovni, že. Abyste lidi ovládli, musíte do nich vsunout a záměrně v nich pěstovat určité touhy. To děláte tak, že jim utlumíte jejich Vodnáře (schopnost samostatně, aktivně myslet) a budete jim servírovat do mysli, co chcete, aby tam bylo. Zmocněte se mysli člověka a máte ho v hrsti. Chcete-li ovládnout člověka, ovládněte jeho mysl. Proto veškeré vládnoucí struktury musí v první řadě ovládnout masmédiu, noviny, televizi, rádio, protože to jsou kanály, pomocí kterých mocipáni ovládají lidskou mysl. A když

ovládnete lidskou mysl, podle toho jim naservírujete touhy a touhy si už lidi povedou samy určitým směrem. Podle toho, jak používáte svou mysl, tak se to zviditelní tak, že budete mít určité touhy. Když cítím nějakou touhu, měl bych se obrátit do svého nitra a hledat, jak jsem přemýšlel a jak myslím, nebo jaký způsob přemýšlení vyvolává takovou touhu. To je význam přemýšlení. Když jsme říkali, že mysl jsou vztahy, protože nemůže být myšlenka, kdyby nebyl vztah. Mysl může existovat jedině ve světě vztahů. Proto vzdušná znamení mají na starosti vztahy a partnerství. Každá touha je výsledkem nějaké spolupráce. Když bude někdo přemýšlet tím způsobem, že chci spolupracovat s jiným tělem jiného člověka, pokud možno opačného pohlaví, že se třeba budeme nějak dotýkat atd., tak vznikne určitá touha. Jestliže budu s jiným člověkem spolupracovat na nějakém myšlenkovém projektu, nebo budu chtít propagovat nějaké myšlenky, nějakou ideologii, zase na základě takovéto spolupráce budu mít jinou touhu. Pokud chci spolupracovat s Bohem nebo-li se svým Duchem, zase ucítím jinou touhu. Pokud budu chtít spolupracovat se satanem, zase ucítím jinou touhu. Každá touha už je projevem se něčeho, co bylo předtím (co je uvnitř skryto – určitý druh přemýšlení a určitý druh spolupráce).

Střelec – Ryby:

Každý Střelec má v pozadí Ryby. Řekli jsme si, že Střelec je proces idealizace, ale chápejme, že proces idealizace znamená proces, kdy vznikají ideje. To nám říká, že každá idea je zjevením Ryb a Ryba je víra. Když máte nějakou ideu, že můžete vidět jen pomocí očí, tak tato idea je výsledkem toho, že jste věřili, že jste jen maso. Zamyslete se někdy, nad sebou, jaké máte v sobě ideje. Vyberte si jednu z těchto idejí a běžte dovnitř, někde dozadu a zjistíte, jaká víra se projevuje touto ideou. Uvědomte si, že všechno jsou ideje. Všechno ve vesmíru jsou pouze ideje. Vesmír je idea, Bůh je idea, ideje je to nejskutečnější, co je. Pochopte, že nejdůležitější je hmota a nic jiného už není tak důležité, to je také idea. A tato idea je důsledkem určité víry. A víra není nic jiného než že máte emoční dojem z určité pravdy, že určitá pravda vás nejvíce emočně vzrušuje. Ta pravda, která mně nejvíce emočně vzrušuje (čili vytváří ve mně ty nejsilnější pocity), tak takové pravdě věřím, s takovou pravdou se ztotožňuji. A v co věřím, tak to se projeví určitou ideou. Takže opačně v tomto významu: Jakákoliv idea, když půjdeme zpět (dovnitř) do minulosti a do nitra, tak zjistíme, že tato idea, kterou dnes ve svém životě zastáváme, je projevem se určité víry. Když má někdo ideu, že největší blaho v mém životě mi přinesou peníze, drogy a sex, tak také tato idea, kterou někdo zastává, je výsledkem určité víry. A tato víra je: Jsem tělo, hmota a nic víc, protože to je satanská víra. A satanská víra se samozřejmě zjevuje navenek satanskými idejemi. Každý člověk by měl přehodnotit (podívat se na) ideje, které má v sobě a jít ke kořenům. Můžeme říci, že kvadratura proti směru hod. ručiček je cesta ke kořenům, objevení pozadí něčeho, to, na jaké půdě to vyrostlo, z jaké půdy to vyrostlo. Změňte svou víru a vstoupí do vás úplně jiné ideje. Vymýťte ze sebe to, co si

myslí většina materialistů a já říkám každému: já nejsem materialista, já jsem realista, mne zajímá realita. Realita je to nejreálnější, co je a to jsou ideje. Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou a nic neexistuje, co by nebylo učiněno tímto Slovem a toto Slovo byla Idea. Idea stvořila celý vesmír. Samozřejmě, že jak jsem říkal, byla stvořena Láskou. Láska vytvoří Ideu, Idea vytvoří Individualitu, která ji začne uskutečňovat, projevovat navenek. Ale ve své podstatě Idea není nic jiného než tvůrčí energie (Láska), ale pokud ta Láska je přímo v samotném jádru (v srdci), tak ta Láska zatím nic nedělá, ona má jen obrovskou potenci. Teprve až tato Láska ze sebe vyplodí Ideu, tak tato Idea není nic jiného než Láska (tvůrčí energie), která se dala do pohybu. A teprve tvůrčí energie, která se dala do pohybu, spouští proces tvorby. Láska, která zatím spočívá přímo v sobě, to je Láska, která má chuť tvořit. Ale teprve až ta Láska vystoupí sama ze sebe a dá se do pohybu, tak to je Idea. Takže nemysleme si, že idea je nějaké plané filozofování. Tak takovou ideu tedy ne. Každá idea už je tvůrčí energie uvedená do pohybu a tím pádem tvoří. Veškerá tvorba je učiněna ideou, která je kořenem, idea předchází veškeré tvorbě. Moje názvosloví: Lev – podnikatel, Střelec – filozof, Beran – Superman. Podnikatel je chuť tvořit. To je Láska, která ještě spočívá sama v sobě, je ve svém zdroji. Když chce člověk podnikat, první, co musí učinit, je, že si vytvoří podnikatelský záměr. Pokud nemáte podnikatelský záměr, nikdy nemůžete projevovat svou podnikavost a tento podnikatelský záměr je to samé, že musíte v první řadě stvořit nějakou ideu. Když si stvoříte ideu a máte podnikatelský záměr, musíte sehnat někoho, kdo vám ten podnikatelský záměr uskuteční. Buď to budete přímo osobně vy sám, anebo si musíte najít vhodný typ osobnosti (individuality), které se hodí pro tento podnikatelský záměr. Teprve ti vám to zrealizují. Ale zrealizují vám to podle toho, jak je zapojíte na tu svou vlastní chuť tvořit. Pokud je nepřesvědčíte, aby měli stejnou chuť tvořit jako máte vy, ten podnikatelský záměr vám nebudou uskutečňovat moc kvalitně, ani s nasazením života. Neříkejme, že idea je nějaké plané filozofování. Všechno je produktem idejí. Nauka o idejích je velice důležitá věda. Chápejme, že filozofie by měla být nauka o tvorbě idejí, nebo o tvorbě ideologie, chtěl jsem použít slovo ideolog, ale když bych ho použil, každý by to spojoval s politikou. V ryzím významu je ideolog člověk, který vytváří nauku o idejích. A to je velmi důležitá nauka. Mě by to bavilo být ideolog. V pozadí jakékoliv ideje je určitá víra a idea není nějaké plané filozofování, ale idea je energie, působící určitým směrem, která přinese vždycky nějaké výsledky. A řeknu vám jednu věc: Materialisti to mají špatné, protože když začnete zažívat svého Ducha, sami na vlastní kůži zažijete ten paradox: To nejreálnější je to, co je neviditelné a to, co je viditelné, tak to je to nejméně reálné. Tedy je to přesně naopak. Náš Duch, který je neviditelný, je to nejreálnější v nás a to, co my vidíme, je nejméně reálné. Až budete pět, patnáct minut po smrti, a budete naprosto reálně žít, už po patnácti minutách zapomenete, že jste něco takového měli a něco takového žili a nebude vás

zajímat minulost. Většina lidí zde na Zemi věnují něčemu velký význam a nakonec zjistí, že to, čemu věnovali celý život význam, nemělo žádnou hodnotu.

Kozoroh – Beran:

Kozoroh má v pozadí nějakého Berana. Horolezec má v pozadí za sebou nějakého Supermana. A je to logické. Horolezec není nic jiného než navenek projevený Superman. Co nám to říká?

Lev – chuť podnikat, to je Stvořitel, Boží Láska. Vytvoří se podnikatelský záměr (z Lásky vystoupí nějaká idea, tvůrčí princip), tento tvůrčí princip vytváří vhodnou individualitu, pomocí které se tvůrčí princip zrealizuje, ale teprve tato tvůrčí individualita se začne manifestovat navenek a vytváří vnější svět. Každá vnější realita má v pozadí nějakou individualitu, která se projevila právě tímto způsobem. Každý vnější svět je projevením se určité tvůrčí individuality. Když vidíte přírodu, tento fyzický svět, tak chápejte, že tento fyzický svět není nic jiného než vyobrazením (projevením se navenek) určité individuality. Proto vždycky říkal Ježíš: Kníže, vládce tohoto světa. Každý vnější svět má svého knížete, svého vládce a tento fyz. svět není nic jiného než projevení se určitého tvůrčího ducha. To, co platí ve velkém, platí i v malém. To, v jakých vnějších okolnostech se nachází člověk, není nic jiného než vyobrazení jeho individuality. Vnější okolnosti, ve kterých se člověk nachází, jsou výsledkem určité individuality. Takže člověk by měl, když řeší, proč se nachází v těchto fyzických okolnostech, jít do nitra a objevit, jaká individualita se za tím nachází. Problém je v tom, že tímto fyz. vesmírem se projevila individualita, která odpadla od Boha a šla proti Bohu. Proto vidíte takové věci v přírodě, jako je boj, zabíjení se atd. To je duch vzpoury, duch boje. Ale musíme brát v potaz, že původně tato individualita, která odpadla od Boha a která se projevuje tímto fyzickým světem, byla přímo částí Boha. A i tento vzpurný duch, když něco tvoří, tak nemůže používat nic jiného než to, co je v Bohu obsaženo, akorát to začne používat trochu modifikovaně. Problém je v tom, že když posuzujete tento vnější svět, tak větší část jsou satanské ideje (principy), ale samozřejmě nemůže tam být absolutní nepřítomnost čistě ryzích božských idejí, protože satan je částí Boha, on nemůže tvořit ničím jiným než božskými schopnostmi, ale on tyto božské schopnosti překroutil, ale pořád používá tvůrčí sílu z Boha (akorát upravenou). Každý člověk (a to je naše poslání), který žije v tomto fyz. světě, má mít na mysli, že v každé věci je obsažen jak Bůh, tak satan. A my máme být natolik moudří (a proto jsme zde přišli, abychom se vyškolili v této schopnosti), že naprosto ostře vidíme, co je v dané věci dáno od Boha a co je dáno od satana. Není tam jenom satan a není tam jenom Bůh, je tam to i to. Popelka musí opravdu z té hromádky dát na jednu stranu hrách (božské) a na druhou stranu popel (satanské). U každých vnějších okolností je třeba sestoupit do nitra a zjistit, jaké individuality je to projev. Zde udělám jen takovou poznámku: V mnohých případech příznivé fyzické okolnosti pro lidský život jsou dány satanskou individualitou, a v mnohých případech to, co vnímáme jako

nepříjemné fyzické poměry, jsou právě dány božskou individualitou. Proto je důležité u všech vnějších okolností jít dovnitř a najít kořeny, které způsobily tuto vnější okolnost a zjistit, že v pozadí stojí nějaká tvůrčí individualita. Někdy to je individualita satanského typu, někdy toho pravého, kristovského typu. Takže zde není ani černé, ani bílé, je to všechno černobílé.

Vodnář – Býk:

Každý Vodnář má v pozadí Býka. Víme, že Vodnář je pracující mysl (přemýšlení a spolupráce) kdežto Býk je tvořivost nebo-li zviditelněná Láska. Býk je – nějak se navenek projevovat nějakou tvůrčí činností (pracovat, vést určitý životní styl) a Vodnář je naše přemýšlení. Co nám to říká?

Vaše schopnost přemýšlet a potom, jakým způsobem přemýšlíte, je výsledkem zviditelněním toho, jak pracujete a jaký vedete životní styl. Když jsme hned na počátku dnes hovořili o Býku, že dnes lidé nevedou tvůrčí život, protože aby projevovali tvůrčí život, museli by být v kontaktu se svým srdcem, dnes nikdo neprojevuje životní styl, že by chodil do práce a zviditelňoval svoji Lásku, svůj talent, že dělá činnosti, které ho baví a je z nich úplně nadšený, dnes lidé dělají činnost jen kvůli hmotě, kvůli penězům. Proto je taková práce nebaví a taková práce je nenutí být tvůrčí a jestliže pracujete netvůrčím způsobem, tak vaše mysl bude pracovat jak, aktivně nebo lenivě? Lenivě, protože když děláte věci bez chuti, tak vaše mysl také nemá moc chuti pracovat. Dovedete si představit, kdybyste najednou mohli dělat třeba profesionálního astrologa? Např. já? Tak by vám mysl páčila, pořád přemýšlela, jak to zdokonalit atd. Takže podle toho, jakou projevujete tvořivost, máte aktivní mysl. Ale protože většina lidí nedělá práci a nevede život, který je pro ně zajímavý, to znamená, že je netvůrčí, tak se to projeví tak, že jejich mysl je také netvůrčí, lenivá a nechává si do sebe něco vkládat jen pomocí TV apod., neumí si vytvořit své vlastní obrazy, ve své lenivosti je jenom v tom stavu: Vkládejte do mě nějaké obrazy.

Další věc je, že když člověk projevuje svoji opravdovou tvořivost, to znamená, že to je člověk, který se dostal v nitru do kontaktu se svým srdcem, a takový člověk zjistí na základě kontaktu se svým srdcem, že každý člověk má ve svém srdci určitou tvůrčí schopnost Boha. Každý člověk má talent na něco jiného, každý má svůj specifický talent a pouze takovýto tvůrčí člověk pochopí, že je nutno spolupracovat s jinými lidmi. Můj tvůrčí talent je můj a nikdo jiný nemá takový tvůrčí talent jako mám já, ty máš jiný talent, takže se můžeme vzájemně obohacovat, můžeme spolupracovat. Ale potřebu vzájemné spolupráce bytostně zažívá pouze člověk, který projevuje svoji tvořivost. Člověk, který nevede tvůrčí život, nemá potřebu s nikým spolupracovat a stará se jen o své vlastní břicho, o své vlastní pohodlí a životy jiných lidí ho vůbec nezajímají. Lidé, kteří, jak říkáme, že jsou humanisté, kteří se angažují v nějakých sociálních projektech, že chtějí pomáhat lidem, vytvářejí organizace, aby mohli pomáhat lidem, to jsou lidé, kdyby šli dovnitř, tak důsledkem jejich založení je

to, že vedou tvůrčí život, projevují tvořivost, projevují Lásku. Člověk, který neumí projevit tvůrčí život, nikdy nebude sociální. Vždycky to bude „modrý pták“ (ODS – kdy jsem já a ostatní mně nezajímají). Zde na tomto světě není nic ani černé, ani bílé.

Ryby – Blíženci:

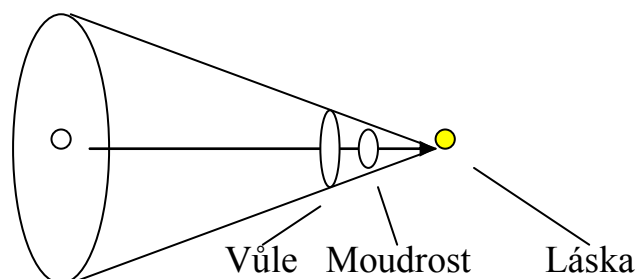
Ryby (Psycholožka) mají své kořeny v Blížencích (Překladatelce). Zde si uvědomte, jak je to přesně naopak: Všimněte si, jaké máme v sobě ideje: Většina lidí si myslí, že když řeknu slovo víra, tak že to se týká někoho, kdo vůbec nemyslí a nekriticky přijímá nějaká fakta. Někdo je blbý jak necky, ani na to intelektuálně nemá, aby něco pochopil, tak jen slepě věří. Ale to tak není. Já říkám, že víra je emoční dojem z určité pravdy. Jestliže se ke mně dostane nějaká pravda, tak podle toho, jaký mám z ní emoční dojem, tak buď tu pravdu akceptuji nebo ne. Pokud mám z nějaké pravdy špatný emoční dojem, tak ji nechci akceptovat. Odeženu ji a nebude to moje víra. Ale pokud se ke mně dostane něj. pravda, která ve mně vyvolá dobrý emoční dojem, tak takovou pravdu budu akceptovat a bude to moje víra. Je to jasné? A je to přirozené: Tak jako v Raku berete v potaz, že něco existuje (květinka či něco jiného) a pokud tato existence něčeho vyvolává ve vás příjemný pocit, tak tomu důvěřujete a akceptujete existenci tohoto, protože v Raku z toho máte dobrý dojem a chcete, aby to bylo součástí vašeho života. Pokud z existence něčeho nemáte dobrý emoční dojem, nechcete to akceptovat a nechcete, aby to bylo součástí vašeho života. To samé je to u Štíra. Pokud nějaká činnost ve vás vyvolává příjemné emoce, tak byste to dělali pokud možno co nejčastěji (díky tomu máme objev Viagry, že), a to je touha. Pokud je nějaká činnost, která ve vás vyvolává nepříjemné pocity, tak to nechcete akceptovat a vyvolává to ve vás spíše odpor. To je to samé u Ryb – jaký mám pocit z nějaké pravdy. A jak může ve vás vzniknout pocit z nějaké pravdy? Tomu musí něco předcházet, ne? Předchází tomu Blíženci: **Vy můžete mít pocit z nějaké pravdy teprve tehdy, když se ta pravda objeví ve vaší mysli, to znamená, že nemyslím, že existuje nějaká myšlenka, ale vaše vlastní pochopení nějaké pravdy ve vás vyvolává teprve následně pocit z této pravdy.** Může být jedna skutečnost. A tato jediná skutečnost vstoupí do mysli 10 lidí, ale protože každá mysl má jiný intelekt, tak každý tuto pravdu svým intelektem pochopí úplně jinak. Někdo svým slabým intelektem jen pochopí povrch té myšlenky, někdo už má silnější intelekt, tak se dostane hlouběji a vidí pravdu té myšlenky mnohem jasněji, ale podle toho, jak tu pravdu člověk uvidí (pochopí), na základě toho vzniká emoční dojem z této pravdy, u někoho silnější, u někoho slabší, u někoho příjemný dojem, u někoho nepříjemný dojem. To znamená, že teprve podle toho, jak někdo je schopen něco pochopit, tak na základě toho může mít dojem a na základě toho má víru. Když zde bude nějaký jednoduchý člověk, který je na tom zatím intelektuálně velice slabě, měl by nějaký dojem z toho, co se zde přednáší? Měl, ale spíše nepříjemný, že zde vlastně nemá co dělat. Uvědomte si (což je zvláštní), že

kořenem jakékoliv víry je intelekt. V pozadí jakékoliv víry jsou intelektuální schopnosti. Ten, kdo má dobrý intelekt, věří v kvalitní pravdy, ten, kdo má slabý intelekt, věří ve slabé pravdy (či v nepravdy). V této souvislosti chápeme, proč znamení Ryby a vládce Neptun se v astrologii dává do souvislostí jako jsou podvody, že vás někdo oklame, podvede, okrade a proč? Protože znamení Ryby vás zkouší z vaší víry. Pokud máte správnou víru, jinými slovy: emočně přesně rozeznáte, co je pravda a co lež, a uvědomte si, že každé víře předchází určité myšlenkové pochopení (určitý intelekt), tak víra slouží k tomu, že vy už ani nepotřebujete nad něčím přemýšlet, nebo něco myšlenkově pochopit, vy už to svými pocity cítíte, co je a co není pravda. Proto, když je někdy v horoskopu aktivní Neptun (v tranzitech, direkcích), tak opravdu můžete o něco přijít, můžete někomu naletět (něj. podvodníkovi) a tím vám život říká: Vidíš, jak emocemi nejsi schopen procítit pravdu a nepravdu? **Že z každého faktu máš úplně stejné emoce? Člověk musí svými emocemi ucítit, co je pravdivé a co je nepravdivé, to je podstata víry.**

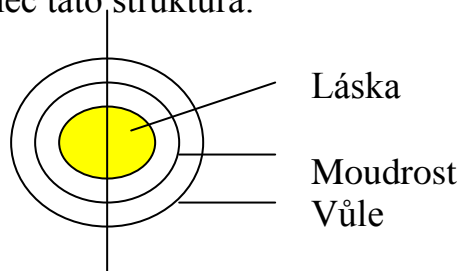
Trigon – úhel 120°:

Krátké doplnění k minulému semináři:

Když jsme absolvovali celý proces, jak původně neprojevený Bůh začal sám sebe zintenzivňovat tím, že začal věnovat pozornost sobě samému, nejdříve vznikla Vůle, potom vznikla Moudrost, potom Láska (znovu si připomeneme, viz obrázek:)

A Bůh sám na sobě zjistil, že Láska je ta nejintenzivnější forma soustředění (zahuštění) Boha, že to je největší prožitek blaženosti, tak pouze tato Jeho vlastní zkušenost Ho přivedla k tomu, že chtěl to zahustit ještě více. Aby to mohl zahustit, musel začít tvořit. A musel začít tvořit také z toho důvodu, že chtěl stvořit bytosti, s kterými by ten prožitek štěstí mohl sdílet. To znamená, že Bůh musel opustit sám sebe a jít ven. Ale protože víme, že postupně, jak se Bůh zahušťoval, tak vznikla nakonec tato struktura:

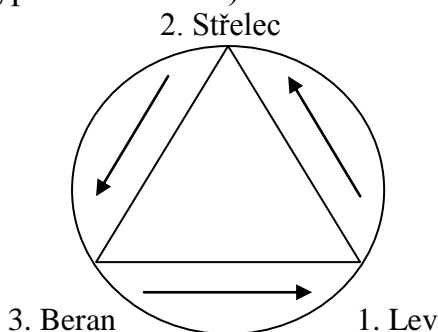

Uprostřed je Láska, mezivrstva je Moudrost a okrajová vrstva je Vůle. Před čarou vlevo je stav v Bohu a za čarou vpravo je směr od Boha ven. V Bohu nejdříve vznikla nejdříve Vůle, potom Moudrost, potom Láska, a když Bůh ze sebe vystupuje směrem ven do tvorby, tak to vždycky začíná v Lásce, pak je Moudrost, pak Vůle. To jsme si vysvětlovali minule.

Lev – 1 krok (chuť tvořit – Láska)

Střelec – 2 krok (vzniká idea – podnikatelský záměr)

Beran – 3 krok (tento podnikatelský záměr může být uskutečněn pouze vhodným typem osobnosti)

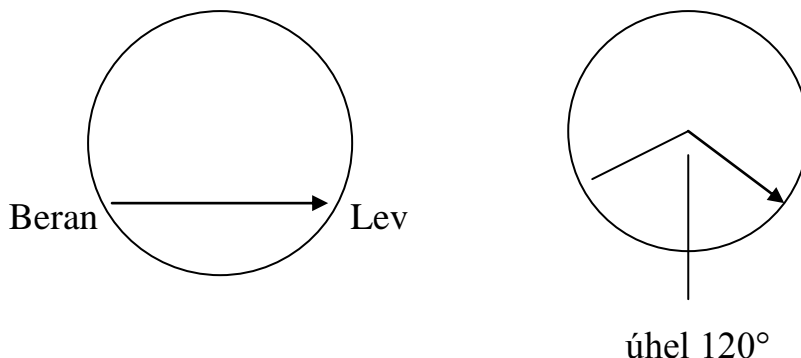

Proto jsem říkal, že každá idea ze sebe stvoří různé individuality, které se podílejí na realizaci této ideje ve světě. Říkal jsem, že člověk také musí pátrat, v pozadí každého člověka je nějaká tvůrčí idea, nějaký podnikatelský záměr a člověk by se měl k tomu otočit, zatím to měl jen za zády, něco s ním hýbalo, aniž věděl, co to je. Každý člověk by měl hledat ideu, jejíž je produktem, protože když tuto ideu objeví, tak samozřejmě může o to více naplnit své poslání a sám sebe. Nejdříve je Lev - chuť tvořit, pak je Střelec – podnikatelský záměr, v Beranu vzniká vhodná individualita, která uskuteční tento podnikatelský záměr, ale důležité je, že my se musíme vrátit zpět, kde to začalo. Tato individualita, která bude přímo realizátorem tohoto podnikatelského záměru, se musí samozřejmě dostat do kontaktu s tou skutečností, která vůbec chtěla tvořit, protože pokud tato individualita nebude v kontaktu s chutí podnikat, tak moc kvalitně ten projekt neuskuteční. A to je jasné. Každý podnikatel, když si najme realizátory jeho podnikatelského záměru, tak by je měl v první řadě zaangažovat na své vlastní podnikavosti, aby měli dojem, že tato chuť do podnikání je i jejich chutí podnikat. Pokud toto nenastane, je s podnikáním veta, takový podnik nebo firma nemůže dobře fungovat. Ale co nám to říká: Říká nám to jasně, že úhel 120° je úhel pro podnikatele (myslím v duchovním slova smyslu), tento úhel hovoří o tvořivosti. V astrologii se vždycky trigon (120°) bere jako ten nejlepší, nejpozitivnější aspekt. Ale na základě zkušeností se zjistilo, že tento úhel nemusí být dobrý, protože mnohdy se stává, že pokud má někdo hodně trigonů ve svém horoskopu, tak tito lidé jsou takoví pasivní a leniví, žijí v takovém nějakém přesvědčení, že všechno přijde samo. Ale o tom to není. Tento úhel nám říká, že je to o podnikavosti, o tvořivosti. Když chápeme, že Bůh ve své

nejintenzivnější formě je Láska a že Láska je chuť podnikat, tvořit, tak si uvědomte, že trigon vlastně hovoří o Bohu, o Tvůrci.

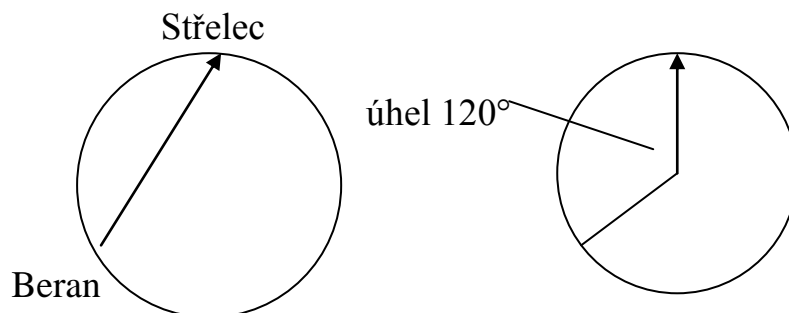
Máme úhel 120° proti směru hodinových ručiček, takže když zapíchneme jeden konec úhlu do Berana (jsem určitá individualita), tak druhý konec mi říká, jaká jsem individualita (Ivovská):

Chuť tvořit – tvůrčí potenciál:

Lev je chuť tvořit (zdroj tvůrčí energie). V tomto směru má tento úhel význam Lva, kdežto v tomto směru má význam Střelce:

Vznik idejí:

A Střelec, jak víme, je proces idealizace, nebo-li proces vytváření idejí. Dnes už víme, že vytváření idejí je důležitou součástí jakéhokoliv tvůrčího procesu. Vy nemůžete mít jen chuť tvořit. K čemu vám bude chuť tvořit, pokud nebudete schopni si vytvořit podnikatelský záměr, pokud nebudete mít představu, co chcete vytvořit. A hlavně – jak to chcete vytvořit, jak zrealizovat tu chuť tvořit. **Oba dva tyto úhly se potřebují. Musíte mít chuť tvořit, ale také musíte vědět, jak to zrealizovat – potřebujete ideje.**

Posledně, když jsme se o tomto procesu bavili, jsem říkal: Tvůrce vesmíru pojme ideu, tato idea si vytvoří své individuální uskutečnitel, ale teprve je to tato tvůrčí individualita, skrze kterou vzniká vnější svět a tato tvůrčí individualita musí být napojena k tomuto zdroji, kde ta chuť tvořit je. Musí mít pocit, že nejenom je tady někdo, kdo má chuť tvořit a podnikat, ale musí mít pocit, že je to moje vlastní chuť tvořit! Já nesmím spoléhat na to, že nějaký Bůh

chce tvořit a já jen tak budu trpně vláčen životem, no, však ten Bůh tu tvorbu nějak uskuteční skrze mne. Ne! **Já musím mít takový postoj, že já jsem Tvůrcem!** Protože právě, jak jsme si vysvětlovali, je to právě tento Superman (Beran), čili tvůrčí Individualita, kterou má každý člověk v sobě, kdy můžeme říci: Je jenom jediný Bůh, ale současně každý člověk má svého Boha. To je právě toto mysterium Individuality, že každý člověk má právo říct: Můj Bůh je můj a ty máš jiného Boha, svého vlastního. Nevnučuj mi svého Boha, když já mám svého Boha, který je čistě určen pro mne, ale současně všichni můžeme říct, že Bůh je jenom jeden. Pro lidi, kteří neznají podstatu věci, je to nepochopitelný paradox, ale my už víme, o čem je řeč. Představte si nějaký diamant, který opracujete a na každé té plošce vzniká nádherné záření. Ta jedna ploška na tom diamantu je dotyková plocha mezi jedním člověkem a určitou částí Boha. Další ploška je dotyková plocha mezi jiným člověkem a tím samým drahokamem. A tato dotyková plocha je právě individualita. Individualita je část pořád jednoho a toho samého Boha, která je určena pro jednoho člověka, je to část Boha, vyjadřující se skrze určitého člověka.

Opravdu můžeme říci, že každý člověk, i když Bůh je jeden, má svého vlastního Boha a právě proto znovu opakují výrok, který asi málokdo z věřících chápe, jak to říkal Ježíš: Kdo Mne miluje, Mých přikázání dodržuje, za toho Já budu prosit u Otce a Otec vám pošle jiného Utěšitele (ne Mne), který s vámi zůstane na věky. A tento Utěšitel, tento Duch Svatý vám připomene všechno, co jsem vás učil. A až se setkáte se svou Individualitou, zjistíte, že to je vlastně ta samá božská Bytost, která se projevovala skrze Ježíše.

Jestli si vzpomínáte, že jsem závěrem minulého semináře říkal, že je zde ještě jedna důležitá věc: Každá individualita je vytvořena určitou ideou a proto je důležité, aby každá individualita hledala ideje, protože tímto procesem individualita, která rozumí a chápe, vidí ideu, jejíž já jsem uskutečnitel, tak tuto ideu začnu realizovat lépe a také lépe rozumím své bytosti, ale současně když se obrací individualita k určité ideji, dochází k důležitému procesu, že tato idea se začne individualizovat, protože tím, jak se ta individualita zabývá touhou ideou, tak ta idea se přemísťuje do této ideje (jako kdyby ji oživovala) a idea, která byla na počátku nějaký obecný tvůrčí princip (obecná idea), se začne stávat individuální a čím dál vyhraněnější. Takže nakonec, jak se začne individualizovat tato idea, tak se začne potom obracet ke svému zdroji (což je chuť tvořit – Láska), takže nakonec tato bytost se stane také individualitou. Svým způsobem jakoby ten proces ve směru hod. ručiček byl proces, že se něco čím dál více vyhraňuje, individualizuje.

Minule jsem říkal, že každá individualita musí idealizovat ideu. Měl jsem na mysli toto: Musíte objevit ideu, která vás stvořila a jejíž jste osobním uskutečňovatelem, protože pokud tuto ideu neobjevíte, tak nemůžete ten podnikatelský záměr projevit úplně a ani nebudete moc dobře vědět, jaký to je projekt a proč jste k tomu projektu povolán právě vy. A když nebudete znát tento podnikatelský záměr, takže nebudete vědět, proč právě vy jste byl povolán

do takového podniku, tak na základě této neznalosti to nebudete vnímat, že to je vaše tvůrčí záležitost. Nebudete mít takovou chuť tvořit jako ten, kdo to vymyslel. Víte, co je to za proces – idealizovat si ideje? Všimněte si: Minule jsem říkal, že Láska (zdroj tvůrčí energie) vytváří nejdříve Ideu. Idea si stvoří individuálního realizátora, kdežto Individualita, když se vrací zpět k této Ideji, tak Ona už to nedělá z Lásky, ale dělá to jinak. A říkal jsem, že ideje už jsou, jestliže existuje nějaká individualita, tak to už je důkaz, že předtím byla nějaká idea, protože individualita už je výsledkem určité ideje. Takže individualita nemusí jakoby tvořit ideu tím, jakože se nahustí Láska, a teprve z té Lásky vypadne idea, ale individualita už je výsledkem určité ideje. Takže individualita vytváří ideje jiným způsobem. **A tento jiný způsob spočívá v tom, že se obrátíte svojí pozorností na určitou ideu a svojí pozorností se držíte této ideje, dokud se tato idea ve vás neodhalí. To je proces, kterému říkáme meditace.**

Proces meditace:

Lev je chuť tvořit, to je to, v čem spočívá tvůrčí potenciál něčeho, čili tvůrčí potenciál každé individuality spočívá v jejím srdci. Ale Střelec je vytváření idejí individualitou a to je meditace.

Meditace je velice důležitou součástí jakéhokoliv tvůrčího procesu. Pokud podnikatel nemedituje, nemůže být dobrý podnikatel. A zde vám vysvětluji, proč. Je chuť tvořit (Lev), tato chuť tvořit vytvoří podnikatelský záměr (Střelec), tento záměr vytvoří individualitu, která ho bude uskutečňovat (Beran). Takže pokud individualita chce objevit tuto ideu, tak tato idea už je (protože když existuje individualita, tak to je neklamný důkaz, že předtím byla nějaká idea) a **individualita objevuje tuto ideu tím způsobem, že nad ní medituje.** A když dnes máme 30.seminář, tak všech těchto 30 seminářů, co zde slyšíme a co zde vykládám, je výsledkem meditace. Je zde chuť tvořit, ale hlavně je třeba meditovat, protože kdybych nemeditoval, tak to tady není a nikdo (žádný vědec) nemůže nikdy udělat žádný velký objev, pokud nemedituje. Ať si to ten vědec uvědomuje, nebo ne, ať to je nějaký podnikatel, bez meditace by nikdy nic nedokázal uskutečnit. On třeba ani neví, že dělá meditaci, ale meditace není vůbec nic jiného než že do vás z nějakého důvodu vstoupí nějaká idea. Ne myšlenka, ale idea. Najednou začnete tušit nějaký princip, vy ještě nevíte, v čem tento princip spočívá, to je takové lehké tušení, je zde nějaký princip a máte pocit, že je nějak zajímavý. Tak pak dnem a nocí všude, kudy chodíte, tak vaše pozornost je upřena na tento princip. A když na tento princip upínáte pozornost týdně a měsíce, tak jednoho dne se stane, že se ve vás něco rozsvítí a ten princip do vás vstoupí a objeví se před vámi a hned uvidíte, v čem tento princip spočívá a v ten moment začnete také ve své mysli vidět jeho kvalitu. Tomu se říká **intuice**, že najednou do vás vstoupí poznání něčeho bez přemýšlení. Tak to přesně je, protože princip nemůžete vytvořit přemýšlením, ideu nemůžete vytvořit přemýšlením, protože idea je něco, co pochází ze světa

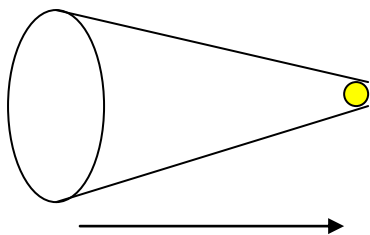
jednoty (z Boha). A my jsme si řekli, že myšlenka může existovat jedině ve světě vztahů. Pokud nemáte vztah, nemůžete mít myšlenku. Jaký je rozdíl mezi traktorem? Žádný. Když nemůžu traktor s něčím porovnat, nemůžu vytvořit myšlenku. Ale protože idea pochází ze světa jednoty, tak nemůžete ideu vytvořit myšlenkou, ideu můžete vytvořit jedině pomocí meditace. To znamená, že se zaměříte (a zatím ani nevíte, v čem ten princip spočívá, jen máte tušení, že takový princip je, nebo dokonce víte, že je, ale nevíte, v čem je kvalita toho principu a nerozumíte mu) na to, že musíte tak dlouho držet svoji pozornost na tomto principu, až jednoho dne on do vás spadne, vám se rozsvítí, v čem tento princip spočívá a teprve tehdy můžete tento princip položit do myšlenek a popisovat někomu, v čem ten princip spočívá. Ideu můžete získat jedině pomocí meditace. To vám právě vysvětluje, pokud jste četli nějaké knihy nebo klasika: Newton, který vymyslel gravitační zákon, když mu spadlo pod jabloní jablko na hlavu a mu se rozsvítlo a zákon byl objeven. Nemyslete si, že tomu vědci to přišlo samo od sebe, ale kdyby ten vědec týdný, měsíce předtím nad tímto principem neuvažoval, čili nemeditovat, tak na to nepříjde a nezjeví se mu to.

Řekli jsme si, že meditace je mimo jiné od toho, že tím, jak se určitá individualita zaměřuje na určitou ideu, tak ta individualita se ztotožňuje s určitou ideou a tato idea se začíná stávat také individualitou. Tím, jak se zaměřujete na určitou ideu, tak se s ní spojujete a vkládáte do ní část svého života a vy jakoby z ní děláte osobní záležitost. Touto meditací, kdy jí dáváte svoji životní sílu nebo život své individuality, tento obecný princip se stává osobním. Takže když já chci objevit nějakou ideu, když nad touto ideou medituji, tak pouze Bůh ví, jak dlouho mě nechá meditovat než mi to odhalí. Protože jedině On odhalí, jestli jsem do té ideje „nastříkal“ dostatek své osobní energie. Až Bůh ucítí, že jsem tuto ideu dostatečně nasýtil životem své individuality, životem své osobnosti, že se tato idea dostatečně zosobnila, tak teprve tehdy ji do vás vloží (odhalí), dříve ne. Takže ne že by Bůh nechtěl, když medituji, vám ty ideje odhalit okamžitě, ale On potřebuje, a by v procesu této meditace jste do této ideje investovali dostatek své energie svého individuálního života, aby tato idea se mohla zosobnit. A až ji dostatečně zosobníte až Bůh uzná, ano, ten člověk tuto Mou ideu dostatečně zosobnil, tak teprve vám ji odevzdá, dříve ne. To je velice důležitá věc. A také nám to vysvětluje ještě toto:

Meditace Boha:

To, že se planety pohybují proti směru hodinových ručiček, tak to má význam toho trigonu lvovského, to je pohyb projevování tvůrčího potenciálu. Kdežto to, že jarní bod, jak jsem říkal posledně, se pohybuje ve směru hodinových ručiček a tím pádem vznikají věky, že byl Beran, nyní jsou Ryby a bude Vodnář, to je v podstatě meditace Boha. A pomocí této meditace, jak se střídají tyto věky Ryb, Bůh tím, že medituje, tak zosobňuje své ideje. A vzpomeňte se, když jsme hovořili a je to stále stejný princip: Když původní Já

Jsem se intenzifikovalo, až dosáhlo kulminačního bodu ve své Lásce, tak celý tento proces nebyl nic jiného než meditace Boha.

To je meditace Já Jsem nad sebou samotným.

Říkal jsem, že na počátku pasivní Já Jsem obrátilo pozornost na sebe samo a tuto pozornost začalo čím dál silněji věnovat sobě samému, až se zvýraznil pocit JÁ, a následně nejvyššího stupně intenzifikace Já Jsem, což je Láska. Tento proces, kdy původně neprojevený Bůh se změnil na Boha-Stvořitele (projeveného Boha), to byl také proces meditace – Boha, meditujícího sama nad sebou. Takže bez meditace nemůže být nikdo tvůrčí. A meditace spočívá pouze v tom, že se snažíte držet pozornost nad něčím, o čem víte, že existuje, akorát nevíte, v čem spočívá podstata tohoto něčeho existujícího. A když tuto pozornost nad touto skutečností budete držet dostatečně dlouho, tak vám bude odhaleno, v čem spočívá podstata této skutečnosti.